Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 12. septembra 2017*

„Člen 273 PDEU – Spor med državami članicami, predložen Sodišču na podlagi sporazuma – Obdavčenje – Bilateralna konvencija za preprečevanje dvojnega obdavčevanja – Obdavčenje obresti iz vrednostnih papirjev – Pojem ‚terjatve z udeležbo pri dobičku‘“

V zadevi C-648/15,

zaradi tožbe, vložene 3. decembra 2015 na podlagi člena 273 PDEU,

Republika Avstrija, ki jo zastopajo C. Pesendorfer, F. Koppensteiner in H. Jirousek, agenti,

tožeča stranka,

proti

Zvezni republiki Nemčiji, ki jo zastopata T. Henze in J. Möller, agenta,

tožena stranka,

SODIŠČE (veliki senat)

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, T. von Danwitz in J. L. da Cruz Vilaça, predsednika senatov, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot (poročevalec), A. Arabadjiev, sodniki, C. Toader, sodnica, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. decembra 2016

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 27. aprila 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Republika Avstrija s tožbo Sodišču predlaga, naj odloči o njenem sporu z Zvezno republiko Nemčijo glede razlage člena 11(2) Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen

* Jezik postopka: nemščina.

und vom Vermögen (konvencija med Republiko Avstrijo in Zvezno republiko Nemčijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja na področju davkov od dohodkov in premoženja) z dne 24. avgusta 2000 (BGBl. III, 182/2002, v nadaljevanju: avstrijsko-nemška konvencija), ki se nanaša na obdavčitev obresti iz vrednostnih papirjev (*Genussscheine*), ki jih je izdala družba s sedežem na ozemlju Zvezne republike Nemčije in ki jih ima družba s sedežem na ozemlju Republike Avstrije.

Pravni okvir

Dunajska konvencija

2 Člen 31(1) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb z dne 23. maja 1969 (Zbirka pogodb Združenih narodov, zvezek 1155, str. 331, v nadaljevanju: Dunajska konvencija) določa:

„Mednarodna pogodba se razlaga v dobri veri v skladu z običajnim pomenom izrazov v mednarodni pogodbi v njihovem kontekstu ter glede na njen predmet in namen.“

Avstrijsko-nemška konvencija

3 Člen 3(2) avstrijsko-nemške konvencije določa:

„Pri uporabi [avstrijsko-nemške konvencije] ima vsak pojem ali izraz, ki ni opredeljen v tej konvenciji, v določenem trenutku, ko država pogodbenica uporabi navedeno konvencijo, pomen, ki mu ga v tem trenutku pripisuje pravo te države, ki ureja davke, za katere se konvencija uporablja, razen če kontekst zahteva drugačno razlago, pri čemer pomen, ki je temu pojmu ali izrazu pripisan v davčnem pravu te države, prevlada nad pomenom, ki mu je pripisan na drugih pravnih področjih te države“.

4 V skladu s členom 11(1) te konvencije se dohodki v obliki obresti obdavčijo v državi rezidentstva ali sedeža njihovega prejemnika. Ta obravnava se razlikuje od obravnave, ki je v členu 10 navedene konvencije določena za dohodke iz dividend, ki so načeloma obdavčene v državi izvora.

5 Člen 11(2) navedene konvencije določa:

„Vendar se dohodki iz pravic ali terjatev z udeležbo pri dobičku, vključno z dohodki, ki jih tihi družbenik prejme od svoje udeležbe kot tihi družbenik, ali dohodki od udeležbenih posojil in udeležbenih obveznic lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, v skladu s pravom te države.“

6 Da bi se izognili dvojnemu obdavčevanju takšnih dohodkov, sta se državi pogodbenici odločili za metodo odbitka, ki je opredeljena v členu 23 avstrijsko-nemške konvencije, v skladu s katero mora država prebivališča ali sedeža prejemnika obresti tako od davka na dohodek tega prejemnika, ki ga je treba pobrati, odbiti znesek, ki ustreza davku, ki ga je že odtegnila država vira.

7 Člen 25(1) avstrijsko-nemške konvencije določa, da lahko vsak subjekt, ki meni, da je oškodovan z obdavčitvijo, ki je v nasprotju s to konvencijo, začne postopek skupnega dogovora med pristojnimi organi države članice.

8 Člen 25(5) navedene konvencije določa:

„Državi pogodbenici morata na zahtevo osebe iz odstavka 1 v primeru težav ali dvomov v zvezi z razlago ali uporabo te konvencije, ki jih ni mogoče odpraviti v okviru postopka skupnega dogovora med pristojnimi organi, organiziranega v skladu s predhodnimi odstavki tega člena, in sicer v treh letih od začetka navedenega postopka, predložiti spor Sodišču [Evropske unije] v okviru arbitražnega postopka v skladu s členom [273 PDEU].“

9 Člen 30 avstrijsko-nemške konvencije določa, da je protokol te konvencije njen sestavni del.

10 Točka 16 navedenega protokola določa, da imajo določbe avstrijsko-nemške konvencije, ki so napisane v skladu z upoštevnimi določbami vzorčne konvencije Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) o davku na dohodek in kapital, praviloma enak pomen kot določbe v komentarjih k členom te vzorčne konvencije. V tej točki je navedeno tudi, da so ti komentarji podlaga za razlago avstrijsko-nemške konvencije v smislu Dunajske konvencije.

Dejansko stanje spora

11 Bank Austria AG, družba s sedežem na ozemlju Republike Avstrije, ki je neomejeno davčno zavezana v tej državi članici, je med letoma 1996 in 1998 kupila vrednostne papirje pri Westdeutsche Landesbank Girozentrale Düsseldorf und Münster, ki je nato postala Landesbank NRW, sedež katere je na ozemlju Zvezne republike Nemčije.

12 Po trditvah Republike Avstrije, ki jih Zvezna republika Nemčija ne izpodbija, je mogoče pogoje izdaje teh vrednostnih papirjev povzeti tako:

– vrednostni papirji upravičujejo letno izplačilo v obliki fiksnega odstotka svoje nominalne vrednosti;

– če lahko letno izplačilo povzroči računovodsko izgubo, se njegov znesek ustrezno zmanjša;

– vendar pa vrednostni papirji v času svojega obstoja upravičujejo izplačilo zapadlih zneskov v naslednjih letih, če to poplačilo ne povzroči računovodske izgube;

– izplačilo obresti in plačilo zapadlih zneskov imata prednost pred razporeditvijo sredstev v rezerve in izplačili porokom;

– znesek kapitala, ki je dan na razpolago izdajatelju v zameno za vrednostne papirje, se povrne v njihovi nominalni vrednosti;

– vendar se znesek terjatve v zvezi s povračilom ustrezno zmanjša, če je iz bilance stanja razvidna izguba. V tem primeru se razlika do nominalne vrednosti vrednostnega papirja izravna v naslednjih letih, če to ne povzroči računovodske izgube;

– vrednostni papirji ne dajejo pravice do udeležbe pri iztržku od likvidacije družbe izdajateljice in

– družba izdajateljica ima pravico do odpoklica vrednostnih papirjev, če ti ne upravičujejo več davčnega odbitka.

13 Ni sporno, da so dohodki iz zadevnih vrednostnih papirjev obresti v smislu člena 11 avstrijsko-nemške konvencije, in ne dividende v smislu člena 10 te konvencije, pri čemer se Republika Avstrija in Zvezna republika Nemčija ne strinjata glede tega, ali take obresti spadajo v člen 11(1) ali člen 11(2) navedene konvencije. Natančneje, Republika Avstrija meni, da zadevni vrednostni papirji ne vključujejo udeležbe pri dobičku v smislu člena 11(2) te konvencije, Zvezna republika Nemčija pa trdi nasprotno.

14 Zaradi tega razhajanja glede pravne kvalifikacije obresti, ki jih prejme Bank Austria, sta obe državi članici uveljavljali izključno pravico do obdavčitve teh obresti, kar je povzročilo dvojno obdavčitev te družbe v davčnih letih, vključno z obdobjem od leta 2003 do leta 2009.

15 Bank Austria je v skladu s členom 25(1) avstrijsko-nemške konvencije vložila zahtevek za uvedbo postopka skupnega dogovora pri avstrijskih organih. Republika Avstrija je sprožila navedeni postopek, vendar se je ta konec leta 2011 končal neuspešno.

16 Bank Austria je tedaj Republiki Avstriji predlagala, naj se spor predloži Sodišču v skladu s členom 25(5) avstrijsko-nemške konvencije.

Predlogi strank

17 Republika Avstrija Sodišču predlaga, naj odloči, da se:

– zadevni vrednostni papirji ne smejo šteti za terjatve z udeležbo pri dobičku v smislu člena 11(2) avstrijsko-nemške konvencije in da ima zato izključno pravico do obdavčenja obresti iz teh vrednostnih papirjev Republika Avstrija kot država, v kateri ima dejanski prejemnik sedež;

– mora Zvezna republika Nemčija zato vzdržati obdavčenja teh obresti in

vrniti že pobrane davke iz tega naslova in

– Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

18 Zvezna republika Nemčija Sodišču predlaga, naj odloči, da se:

– morajo zadevni vrednostni papirji šteti za terjatve z udeležbo pri dobičku v smislu člena 11(2) avstrijsko-nemške konvencije in da ima zato izključno pravico do obdavčenja obresti iz teh vrednostnih papirjev Zvezna republika Nemčija kot država vira teh dohodkov;

– mora Republika Avstrija zato vzdržati dvojnega obdavčenja teh obresti in vrniti že pobrane davke iz tega naslova;

– Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov.

Prošnja za rešitev spora

Pristojnost Sodišča

19 Pri Sodišču je vložena tožba na podlagi člena 273 PDEU, v skladu s katerim je Sodišče „pristojno v vseh sporih med državami članicami, ki se nanašajo na predmet Pogodb, če je bil spor predložen Sodišču v skladu s posebnim sporazumom med strankami“.

20 Ta določba pristojnost Sodišča pogojuje na eni strani z obstojem spora med državami članicami, ki v obravnavanem primeru nedvomno obstaja.

21 Republika Avstrija in Zvezna republika Nemčija namreč obe uveljavljata izključno pravico obdavčitve dohodkov za davčna leta, v katerih sta bili članici Evropske unije. Davčni zavezanec je bil zaradi tega dvojnega uveljavljanja dvojno obdavčen, kar je v nasprotju s cilji avstrijsko-nemške konvencije, v kateri

sta državi pogodbenici natančno določili, da se izogibata dvojnemu obdavčenju. Ker postopek skupnega dogovora, določen v tej konvenciji, ni bil uspešen, ugotovitev obstoja spora med državama članicama v smislu člena 273 PDEU ni sporna.

22 Po drugi strani je pristojnost Sodišča pogojena s tem, da se spor, ki mu je predložen, nanaša na predmet Pogodb.

23 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 43 sklepnih predlogov, je ob upoštevanju več jezikovnih različic člena 273 PDEU razvidno, da izraz „ki se nanaša na“ pomeni povezavo, in ne razmerje.

24 Ta razlaga je podprta s primerjavo z možnostjo države članice, določeno v členu 259 PDEU, da vloži tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti proti drugi državi članici, če meni, da ta ni izpolnila ene od obveznosti iz pogodb.

25 Pogoj nanašanja iz člena 273 PDEU je torej izpolnjen, kadar se dokaže, da obstaja objektivno opredeljiva povezava s predmetom Pogodb.

26 V obravnavanem primeru je to očitno tako, ker zmanjšanje dvojnega obdavčevanja pozitivno vpliva na delovanje notranjega trga v Uniji, katerega vzpostavitev je cilj Unije v skladu s členom 3(3) PEU in členom 26 PDEU. Kot je namreč v bistvu ugotovila Evropska komisija v sporočilu Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko socialnemu odboru z dne 11. novembra 2011, naslovljenem „Dvojno obdavčevanje na enotnem trgu“ (COM(2011) 712 final), je namen in učinek sklenitve konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja med državama članicama odpraviti ali omiliti nekatere posledice neusklajenega izvajanja njunih davčnih pristojnosti, ki lahko omejuje uveljavljanje svoboščin prostega pretoka iz PDEU, odvrača od njega ali ga dela manj privlačnega.

27 Nazadnje, Sodišče je pristojno za odločanje o tožbi na podlagi člena 273 PDEU zgolj, če mu je ta predložena na podlagi sporazuma.

28 Ta tožba res ni bila vložena na podlagi arbitražne klavzule, ki bi bila posebej sprejeta za rešitev tega spora, ampak na podlagi uporabe splošne določbe avstrijsko-nemške konvencije, in sicer njenega člena 25(5), ki je bila dogovorjena pred nastankom tega spora in s katero sta se državi članici, stranki konvencije, zavezali, da bosta Sodišču predložili vse težave, ki bi lahko nastale v zvezi z razlago ali uporabo navedene konvencije in ki ne bi bile rešene v okviru mirne rešitve spora.

29 Pri tem glede na cilj, ki mu sledi člen 273 PDEU, in sicer da se državam članicam zagotovi način rešitve njihovih sporov, ki se nanašajo na predmet Pogodb, v okviru pravnega sistema Unije, nič ne nasprotuje temu, da stranki dogovor o predložitvi Sodišču sprejmeta pred nastankom morebitnega spora za primere, opredeljene z določbo, kot je člen 25(5) avstrijsko-nemške konvencije (glej v tem smislu sodbo z dne 27. novembra 2012, Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, točka 172).

30 V skladu z navedenim je Sodišče pristojno odločati o tem sporu.

Vsebinska presoja

31 Spor se nanaša na to, ali je treba pojem „terjatve z udeležbo pri dobičku“ iz člena 11(2) avstrijsko-nemške konvencije razlagati tako, da vključuje vrednostne papirje, kot so ti v obravnavanem primeru.

32 V zvezi s tem je treba poudariti, da je mogoče te vrednostne papirje šteti za posebno vrsto obveznic. Iz pogojev njihove izdaje namreč izhaja, da so prihodek iz njih obresti s fiksno stopnjo na njihovo nominalno vrednost. Vendar je njihova posebnost v bistvu, da se plačilo obresti zmanjša ali odloži, če bi zaradi takega plačila družba izdajateljica računovodsko leto zaključila z izgubo, preden se zapadli zneski, kadar so povezani z dobičkom, poplačajo, če tako poplačilo ne povzroči izgube.

33 Za rešitev spora je treba torej ugotoviti, ali je to vrsto prihodka iz vrednostnih papirjev mogoče šteti za „udeležbo pri dobičku“ v smislu člena 11(2) avstrijsko-nemške konvencije, ki tega izraza ne opredeljuje.

34 Zvezna republika Nemčija se v zvezi s tem opira na razlago, ki izhaja iz njenega nacionalnega prava, natančneje iz sodbe Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) z dne 26. avgusta 2010, v skladu s katero prihodek iz zadevnih vrednostnih papirjev pomeni udeležbo pri dobičku.

35 Člen 3(2) avstrijsko-nemške konvencije sicer res določa pravilo razlage, na podlagi katerega je treba pojem ali izraz, ki ga ta konvencija ne opredeljuje, razlagati tako, kot se razlaga v davčnem pravu države, ki tak pojem ali izraz uporabi.

36 Vendar tega pravila, ki določa razlago s strani ene same države članice, v danem trenutku ni mogoče šteti za pravilo, namenjeno rešitvi problema različnih razlag dveh držav članic.

37 Drugačna razlaga bi tudi ogrozila učinek določb člena 25(5) navedene konvencije, katere postopek skupnega dogovora in določba o dodelitvi pristojnosti Sodišču ne bi bila smiselna, če bi se državi članici dogovorili, da se ta konvencija razlaga zgolj na podlagi njunega nacionalnega prava, tudi če si njuno nacionalno pravo, tako kot v obravnavanem primeru, diametralno nasprotuje.

38 Pojem „terjatev z udeležbo pri dobičku“ je treba zato razlagati v smislu avstrijsko-nemške konvencije in ob uporabi metod mednarodnega prava.

39 V zvezi s tem je treba spomniti, da iz določb Dunajske konvencije, katere stranki sta tako Republika Avstrija kot Zvezna republika Nemčija, izhaja, da je treba pogodbo razlagati v dobri veri v skladu z običajnim pomenom izrazov v njihovem kontekstu ter glede na njena predmet in namen ob upoštevanju vseh ustreznih pravil mednarodnega prava, ki se lahko uporabljajo v odnosih med pogodbenicami te pogodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 25. februarja 2010, Brita, C-386/08, EU:C:2010:91, točka 43).

40 Najprej, glede običajnega pomena izraza „udeležba pri dobičku“ tako pogovorni jezik kot najpogosteje uporabljene računovodske določbe napotujejo na pomen, ki načeloma zajema udeležbo pri pozitivnih rezultatih letnega poslovanja podjetja. Za tak primer gre pri delničarju in med drugim tudi pri delavcu, čigar pogodba o zaposlitvi določa dodatek v obliki odstotka udeležbe pri dobičku, ki ga ustvari delodajalec.

41 Dalje, izraz „udeležba pri dobičku“ je običajno povezan s spremenljivostjo in nepredvidljivostjo letnih rezultatov vseh tveganih gospodarskih dejavnosti. Poleg tega udeležba pri dobičku v računovodskem letu na splošno pomeni pravico do plačila zneska, ki na začetku računovodskega leta ni določen, ki se lahko spreminja od enega do drugega računovodskega leta in ki je lahko tudi enak nič.

42 Izraz „terjatve z udeležbo pri dobičku“ se torej nanaša na finančne proizvode, prihodek iz katerih se vsaj deloma spreminja glede na znesek letnega dobička dolžnika.

43 Taka razlaga je podprta s sistematično in namensko razlago določb, ki vsebujejo pojem „terjatve z udeležbo pri dobičku“, ki je predmet tega spora.

44 Dalje, glede sistematike je treba navesti, da je ta pojem iz člena 11(2) nemško-avstrijske konvencije naveden pred naštetjem treh vrst finančnih instrumentov, katerih skupna značilnost je, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 94 do 97 sklepnih predlogov, da se prihodek iz njih spreminja glede na letni dobiček izdajalca.

45 To velja za „udeležbene obveznice“, ki so običajno opredeljene kot obveznice, ki poleg fiksnih obrestnih mer dajejo tudi pravico do deleža izdajateljevega dobička.

46 Enako je za „udeležbena posojila“ načeloma značilna osnovna obrestna mera, fiksna ali variabilna, ki jo dopolnjuje obrestna mera, vezana na znesek izdajateljevega dobička.

47 „Tihi družbenik“ je po definiciji in ne glede na obliko udeležen pri dobičku družbe, katere poslovne deleže ima, kot je navedla Republika Avstrija, ne da bi se ji nasprotovalo.

48 Nazadnje, glede namena določb, ki vsebujejo izraz „terjatve z udeležbo pri dobičku“, je treba ugotoviti, da je člen 11(2) nemško-avstrijske konvencije izjema od načela porazdelitve davčne pristojnosti med državama članicama, določenega v členu 11(1) te konvencije, v skladu s katerim se obresti načeloma obdavčijo zgolj v državi članici, v kateri ima oseba, ki obresti prejme, sedež ali stalno prebivališče. Ta določba o izjemi omogoča, da se obresti, ki izhajajo iz terjatve z udeležbo pri dobičku, obdavčijo „tudi“ v državi članici vira. Država prebivališča ali sedeža prejemnika teh obresti mora torej od davka, ki ga dolguje imetnik terjatve, odbiti davek, ki je že bil odtegnjen pri viru.

49 Ob upoštevanju te splošne sistematike in namena avstrijsko-nemške konvencije, da se, kolikor je to mogoče, izogne dvojnemu pravnemu obdavčevanju v čezmejnih položajih med dvema državama članicama, je treba merilo, ki omogoča izjemo od porazdelitve davčnih pristojnosti, torej obstoj udeležbe pri dobičku, razlagati ozko, kot to izhaja iz točk od 40 do 42 te sodbe.

50 Široka razlaga izraza „udeležba pri dobičku“ iz člena 11(2) navedene konvencije bi lahko namreč omejila obseg njenega člena 11(1), namen katerega je, da s strogo porazdelitvijo pristojnosti za obdavčitev obresti preprečuje vsakršno dvojno obdavčevanje, saj uporaba navedenega člena 11(2) pomeni dvojno obdavčitev, katere škodljivi učinki dobrega delovanja notranjega trga so s pravilom obdavčitve iz člena 23(1)(b) in (2)(b) te konvencije zgolj zmanjšani.

51 V obravnavani zadevi ni sporno, da se prihodek iz vrednostnih papirjev vsako leto izračuna na podlagi fiksne stopnje, ki se pomnoži z nominalno vrednostjo teh vrednostnih papirjev, ki je prav tako fiksna, pri čimer sta ti postavki vnaprej določeni pri izdaji.

52 Prihodek iz teh vrednostnih papirjev ima med drugim res to posebnost, da se zmanjša ali prekine, če se zaradi njega računovodsko leto družbe izdajateljice zaključi z izgubo, preden se poplača v poznejših pozitivnih računovodskih letih, pod pogojem da tako poplačilo zapadlih zneskov ne povzroči izgube, pri čemer se ti zapadli zneski torej prištejejo obrestim, ki so običajno dolgovane za ta poznejša računovodska leta.

53 Vendar ta posebnost pomeni le, da je letno plačilo obresti pogojeno z realizacijo zadostnega računovodskega dobička v istem računovodskem letu, ne pa da zadevni vrednostni papirji poleg letnih obresti zagotavljajo tudi del tega dobička.

54 Glede na zgornje preudarke je treba pojem „terjatve z udeležbo pri dobičku“ iz člena 11(2) avstrijsko-nemške konvencije razlagati tako, da ne vključuje vrednostnih papirjev, kot so ti v obravnavanem primeru.

55 V zvezi z vzajemnima zahtevama Republike Avstrije in Zvezne republike Nemčije za prenehanje izvajanja davčne pristojnosti glede dohodkov iz zadevnih vrednostnih papirjev odgovor Sodišča na vprašanje razlage člena 11(2) avstrijsko-nemške konvencije zadošča.

56 Vzajemnima zahtevama Republike Avstrije in Zvezne republike Nemčije, naj se odredi vračilo neupravičeno prejetih davkov, nikakor ni treba ugoditi.

57 Sodišče dejanskega stanja namreč ne pozna dovolj natančno, da bi lahko zavzelo stališče v zvezi s tem, zlasti glede na kakršno koli morebitno križanje s postopki, ki morda tečejo pred sodišči ene ali druge države.

58 Republika Avstrija in Zvezna republika Nemčija morata torej sprejeti ukrepe, ki so v skladu s to sodbo, in pri tem lojalno sodelovati.

Stroški

59 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

60 Ker je Republika Avstrija predlagala, naj se Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Pojem „terjatve z udeležbo pri dobičku“ iz člena 11(2) Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (konvencija med Republiko Avstrijo in Zvezno republiko Nemčijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja na področju davkov od dohodkov in premoženja) z dne 24. avgusta 2000 je treba razlagati tako, da ne vključuje vrednostnih papirjev, kot so ti v obravnavanem primeru.**

2. **Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi